

[Johs. E. Larsen.]

Når lovforslaget nu henregner pelsdyr til husdyrene, må det ses som udtryk for en naturlig tilpasning til den udvikling, der har fundet sted, idet pelsdyr jo har fået en ikke ringe økonomisk og erhvervsmæssig betydning; lige så rimeligt forekommer det mig, at disse dyr på grund af deres egenart får en særstilling i loven. Jeg er enig med kommissionen i, at såfremt undslupne pelsdyr ikke bliver indfanget i løbet af en måned, må de efter den tid betragtes som vildt. I forbindelse med optagelsen af pelsdyr blandt husdyr melder der sig visse problemer vedrørende den indirekte skade, der kan påføres disse. Jeg tænker her på skader, som kan opstå i forbindelse med fremmede husdyrs indtrængen på arealer med pelsdyrfarme, idet man har eksempler på, at minkhunner bliver skræmt i en sådan grad, at de kaster eller ihjelbider deres unger.

Kommissionen har dog ikke ment, at man i loven skulle fravige de traditionelle erstatningsregler, bl. a. under hensyn til et eventuelt nordisk fællesarbejde på dette område. Ajourføringen af optagelsespengene, herunder landbrugsministerens ret til at fastsætte nye takster, er en praktisk foranstaltning. Det samme kan siges om den bemyndigelse, som § 12 giver ministeren. Det må hilses med tilfredshed, at forslaget byder på en forenkling af lovens administration, idet den giver vurderingsmændene større indflydelse og myndighed, så sagerne får en lettere gang. Derimod kan det vel diskuteres, hvorvidt det er et fremskridt, at begrebet „uforsvarlig adfærd“ er udeladt i forslagets § 18, stk. 3. Jeg er også lidt betænkelig ved, at forslaget opretholder den gamle bestemmelse om, at sognerådene kan tillade, at køer og geder græsser ved mindre biveje, for selvom her er tænkt på veje af ringe betydning og beskaffenhed, bør de offentlige veje i vore dage udelukkende tjene som færdselsårer.

Bestemmelserne i § 17 vedrørende færdsel på anden mands mark og på private veje rejser visse spørgsmål bl. a. om hævd, og det bør vi se nærmere på i udvalget. Stort set anerkender jeg lovens principper og opbygning, men som allerede nævnt er der enkelte spørgsmål, det vil være nyttigt at drøfte i udvalget.

Jeg kan tilsige velvillig medvirken fra mit parti til forslagets videre behandling.

Foged: I et husdyrbrugsland som Danmark, hvor vi bor så nær hinanden, som vi gør, er en lov om mark- og vejfred særdeles nødvendig. Denne lov bidrager tillige til en forenkling af det almindelige retsforhold mellem naboer, idet der er oprettet en vurderingsmandsinstitution, så man slipper for gangen gennem det almindelige retsmaskineri med efterfølgende dom. Dog er det alligevel ikke anderledes, end at hvis disse vurderingsmænds afgørelse ikke bevirker fuld tilfredshed, kan ankesager indbringes for civildommeren og spørgsmålene derved blive afgjort.

Som den ærede tidligere ordfører også sagde, er der kommet en ny bestemmelse vedrørende pelsdyrene. De skal indfanges inden en måneds forløb, ellers bliver de betragtet som vildt. Det burde måske præciseres lidt nærmere, hvorledes man kan afgøre, at dyret har været borte i en måned eller derover, om der f. eks. skal foreligge en eller anden offentliggørelse fra ejeren af sådanne pelsdyr om, at han eftersøger et sådant dyr, og at det den og den dato er undsluppet, for at man kan være helt klar over, at der netop på den pågældende egn befinder sig et eventuelt værdifuldt dyr på fri fod.

I lovens § 2 tydeliggøres det, at det er besidderen af dyret, ikke ejeren, som har ansvaret derfor. Jeg hilser denne tydeliggørelse med glæde, og det går også gennem hele loven, at det er besidderen, der til enhver tid er ansvarlig for dyret.

Hvis undslupne dyr skal optages, skal det hurtigst muligt meddeles ejeren, at de er blevet optaget. I modsætning til før skal det nu ske inden 24 timer; efter den gamle lov var det inden 12 timer.

Endelig har lovforslaget taget hensyn til, at det kan hænde, at den mand, der har optaget dyr, vægrer sig ved at udlevere disse igen, fordi han ikke tror, at han får nogen optagelsespenge, eventuelt foderpenge, derfor. Efter § 7 kan vedkommende mand hos vurderingsformanden få sikkerhed for, at han vil få disse optagelsespenge udbetalt og eventuelt foderpenge.

Foderpengene er ført à jour efter de nu gældende priser, og samtidig er der i § 8, stk. 5, åbnet adgang til, at landbrugsministeren kan ændre disse beløb, således at de til enhver tid kan være i overensstemmelse med de priser, man finder rimelige. Jeg ser,